

Детска радостъ

ГОДИНА ДВАДЕСЕТЪ И ОСМА — 1942-1943 * РЕДАКТОРЪ РАНЪ БОСИЛЕКЪ

КНИЖКА ШЕСТА

АПРИЛСКИ ВЪТЪРЪ

Момко яха коня среброгриви,
 коня яха низъ поля и ниви.
 Пжтъ му криви, пжтътъ му ще мине
 край сливаци, лозя и градини.

Кога момко край сливаци стигна,
 както яха, така ржка дигна.
 Откжсна си напжпило клонче,
 накичи си среброгриво конче.

Духна вѣтръ. Клонче цвѣтъ разтвори.
 Момко вѣтру тихомъ проговори :
 „Духай, вѣтре. духай — не запирай,
 плодни дрѣве съ цвѣтове покривай!“

Вѣтрець вѣе. Момко конче яха.
 Дървесата цвѣтни клони махатъ,
 клони махатъ катъ пауни бѣли,
 нашироко опашки развѣли.

Ранъ Босилекъ

